

lidt anden Maade end dem, der opgives fra Rederiernes Generalforsamlinger. Thi det, at et Slagteri kan give enten 13 eller 22 pCt. i Udbytte, siger slet ikke, at de Andelshavere, som har produceret de Svin, Slagteriet har arbejdet med, har haft nogen som helst Fordel af denne Forretning, men det siger kun, at Slagteriet har disponeret paa en saadan Maade, at der er blevet en større Efterbetaling, end der i og for sig var nødvendig. Hvorvidt Produktionen har været lønnende for den enkelte Andelshaver, gøres op et helt andet Sted, det er ganske umuligt paa et Øjeblik at gøre det op med Tal.

Jeg vil dernæst gerne sige lidt om Tallene fra Fælleskontoret. I min Tale før tror jeg, jeg sagde, at jeg ikke alene var berettiget til, men ogsaa bemyndiget til overfor den højtærede Minister at udtale en Beklagelse over, at de Tal, den højtærede Minister havde faaet fra Fælleskontoret, var urigtige, og jeg har til Fælleskontoret henstillet, at den Beregning, som senere er foretaget, og som har givet et andet Resultat, ogsaa blev tilstillet den højtærede Minister, og jeg gaar med Sikkerhed ud fra, at den højtærede Minister faar den. Jeg vil indrømme den højtærede Minister, at det vil være i høj Grad korrekt, at Fælleskontoret, naar det en Gang har givet Ministeren — paa dennes Opfordring — Tal, som senere viser sig at være forkerte, berigtiger dem, naar det faar nogle, der er bedre. Forholdet med disse Tal er dette — jeg gjorde for øvrigt i store Træk opmærksom paa det før —, at der fra Ministeriets Side blev telefoneret til Kontoret efter Tal, der kunde belyse Forholdet mellem den engelske Pris og den danske Maksimalpris for den samme Gris: Den Oplysning kunde Fælleskontoret ikke give, og det telefonerede derfor til en Slagteridirektør, som administrerer et Slagteri i Nærheden af København, uden at det dog meddelte, hvortil disse Tal skulde benyttes — hvilket nu i og for sig er ligegyldigt. Vedkommende Direktør udarbejdede saa nogle Tal, der blev tilstillet den højtærede Indenrigsminister gennem Fælleskontoret, uden at Fælleskontoret oplyste, hvorledes det var kommet i Besiddelse af disse Tal. Ministeren er derfor ganske berettiget til at gaa ud fra, at det er Fælleskontorets Tal, og at disse Tal er fremkommet gennem sammenstillede Beregninger fra hele Landet, og jeg mener ogsaa, at Ministeren er berettiget til at kræve en Undskyldning og en Berigtigelse af Tallene fra Fælleskontoret. Disse Tal er beregnede for dette enkelte Andelsslagteri og er naturligvis rigtige for

dette Slagteris Vedkommende, men de er det ikke for noget andet dansk Slagteris Vedkommende, idet Forholdet er dette, at de andre Slagterier faar større eller mindre Priser for det Bacon, de sælger til England, men for det, de leverer til København, faar de alle den samme Pris. Medens saaledes det vedkommende Slagteri i den første Uge af Februar har opgivet Prisen pr. kg i England til 156,8 Øre, kan jeg oplyse, at Bornholms Andelsslagteri, som jeg har den Ære at være Formand for, i den samme Uge har faaet 170 Øre. I den anden Uge af Februar var Prisen for det første Slagteri 150,7 Øre, men for Bornholms Andelsslagteri 163,75 Øre, i den tredje Uge af Februar var Prisen for det første Slagteri 149,7 Øre, for Bornholms Andelsslagteri 154,45 Øre. I den sidste Uge af Februar var Prisen for det første Slagteri 149,7 Øre, for Bornholms Andelsslagteri en lille Smule højere; Tallet er ikke bestemt opgivet. Denne Sammenligning mellem de 2 Slagterier viser, at Fælleskontoret har begaaet en betydelig Fejl, thi naar den højtærede Minister spørger om Tal som disse, bør Fælleskontoret gaa ud fra, at de Tal, der tilstilles den højtærede Minister, skal være et Gennemsnitsudtryk for Priserne hjembragt fra England, sammenlignet med Maksimalprisen, eller ogsaa skal Fælleskontoret oplyse, at disse Tal er for et enkelt Slagteri og staar kun for dets Regning. Dertil kommer, at det paa-gældende Slagteri, der ligger lige udenfor København og har lavet den Opgørelse, har en betydelig billigere Administration med Hensyn til de Svin, som kræves til København, end de Slagterier, der ligger længere borte. Dette Slagteri har kun en ganske ringe Udgift, godt et Par Kroner, medens det Slagteri, jeg er Formand for, har en Udgift paa Kr. 3,75 for den samme Gris, og saaledes er Forholdet ogsaa i Nordjylland og i Jylland i det hele taget. I denne Forbindelse skal jeg gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at naar der i det andet høje Ting blev nævnt et andet stort Slagteri, Odense Eksportslagteri, og det af den højtærede Minister blev draget i Tvivl, at de Tal, som den derværende Formand, Forstander Madsen-Mygdal, havde brugt, var rigtige, er jeg af vedkommende Forstander bemyndiget til at udtale, at han staar inde for disse Tals Rigtighed for sit Slagteris Vedkommende. Jeg har ogsaa denne Beregning ved Haanden, og den stilles gerne til Disposition.

Der er ogsaa blevet hævdet, at man burde tage Hensyn til, at der til det københavnske Marked, eller til Hjemmeforbruget